

[AM2022.07.07V]

Statsadvokaten i Viborgs AFGØRELSE - 28. maj 2020 - SAV-2020-3100101-485

Advokat Søren Beckermann, Vesterballevej 25, 2, 7000 Fredericia

Ikke erstatning for frihedsberøvelse og øvrige straffeprocessuelle indgreb – j.nr. ...

Jeg har i dag besluttet ikke at imødekomme dit krav om erstatning til E for frihedsberøvelse, ransagning og beslaglæggelse. Begrundelsen herfor fremgår nedenfor.

Jeg har samtidig besluttet ikke at imødekomme dit krav om salær. Begrundelsen herfor fremgår ligeledes nedenfor.

Sagsforløb

Det fremgår af sagen, at E var frihedsberøvet fra den 24. december 2019 kl. 01.25 til den 13. marts 2020 kl. 11.50, sigtet for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21.

Frihedsberøvelsen varede således 81 påbegyndte døgn.

Nordjyllands Politi foretog i forbindelse med frihedsberøvelsen den 24. december 2019 ransagning på adressen Adresse1 i tidsrummet fra kl. 01.49 til kl. 02.45.

Der blev i forbindelse med ransagningen fundet flere forskellige knive, et haglgevær, ammunition og hash, hvilket alt sammen blev beslaglagt.

Ved Retten i Aalborgs dom af 13. marts 2020 blev din klient frifundet for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, men blev for overtrædelse af straffelovens § 232 idømt 30 dages fængsel.

Frihedsberøvelsen står efter min opfattelse i misforhold til den idømte straf, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2.

Det fremsatte erstatningskrav

Ved e-mail af 20. april 2020 til Nordjyllands Politi, hvorfra jeg har modtaget det, fremsatte du krav om erstatning for uberettigede straffeprocessuelle indgreb, herunder at frihedsberøvelsen ikke står i rimeligt forhold til den idømte straf, som du ikke havde nærmere opgjort.

Begrundelse for nægtelse af erstatningskravet

Begrundelsen for min afgørelse er, at din klient efter min opfattelse har udvist egen skyld og selv har givet anledning til de straffeprocessuelle indgreb i sagen i en sådan grad, at erstatning i det hele må nægtes.

Jeg har ved min afgørelse om at nægte din klient erstatning for frihedsberøvelsen, ransagning og beslaglæggelse særligt lagt vægt på Retten i Aalborgs dom af 13. marts 2020.

Retten i Aalborg lagde ved sin afgørelse til grund, at din klient ved forurettedes ankomst til ejendommen havde spurgt, om hun ville hjælpe med at aflæse et fyr placeret inde i en lade, hvorefter der opstod en samtale mellem din klient og forurettede. I den forbindelse sagde din klient til forurettede, at hun var en "pæn pige", og om de "ikke lige skulle". Din klient har i den forbindelse også bekræftet, at han fremkom med sådanne gentagne bemærkninger, og at han derved blandt andet havde noget "seksuelt" i tankerne. Forurettede svarede "nej" til din klients bemærkninger, og retten lagde endvidere til grund, at forurettede havde fortalt, at hun havde en mand, og at hun var gravid. Retten lagde dernæst til grund, at din klient havde taget fat i forurettedes ene arm, og at han fremtog en dolk, som han havde haft i lommen. Det blev endvidere lagt til grund, at din klient spærrede vejen for forurettede, hvortil forurettede fortalte din klient, at hun kendte sådanne mennesker som ham, da hun selv havde en alkoholiseret far og en psykisk syg mor, hvorefter din klient løsede taget i forurettedes arm, ligesom han sænkede kniven, som havde været tæt på hendes mave, hvorefter det lykkedes forurettede at løbe hen til sin bil og køre fra stedet. På denne baggrund fandt Retten i Aalborg det bevist, at din klient havde forsæt til voldtægt, men at der forelå frivillig tilbagetræden fra forsøg, jf. straffelovens § 22. Der blev i den forbindelse blandt andet lagt vægt på, at din klient opgav sit forehavende, efter at forurettede havde fortalt om sin familie, og din klient havde løsnet sit tag i forurettedes overarm, ligesom han sænkede kniven.

Din klient har med denne adfærd måtte påregne, at han kunne risikere at blive udsat for straffeprocessuelle indgreb, herunder en frihedsberøvelse af en længere varighed.

Jeg har ved min afgørelse om at nægte din klient erstatning for ransagning endvidere lagt vægt på, at der er tale om sædvanlige efterforskningsskridt.

Sædvanlige efterforskningsskridt rettet mod personer, der er frihedsberøvet, anses i almindelighed for at være sådanne underordnede accessorier til frihedsberøvelsen, at de ikke medfører krav på særskilt erstatning.

Jeg har ved min afgørelse om at nægte din klient erstatning for beslaglæggelse endvidere lagt vægt på, at det ikke er godtgjort, at beslaglæggelsen har medført væsentlig ulempe for din klient, eller at din klient har lidt et økonomisk tab som følge af beslaglæggelsen.

Jeg kan på denne baggrund ikke imødekomme dit krav om erstatning.

Begrundelse for nægtelse af salær

Da jeg ikke mener, at din klient skal have erstatning, er der heller ikke grundlag for at yde dig salær.

Jeg bemærker endvidere, at du har været beskikket forsvarer for E og i den forbindelse har modtaget et salær på 14.045 kr. med tillæg af moms.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 2 (erstatning for frihedsberøvelse – misforhold) og retsplejelovens § 1018 a, stk. 3 (erstatning kan nedsættes eller nægtes pga. egen skyld) samt § 1007, jf. § 1018 f (salær).

Mulighed for at klage

Du kan klage over afgørelsen til Rigsadvokaten. Du skal sende klagen til Statsadvokaten i Viborg. Fristen for at klage er 4 uger efter, at du har modtaget dette brev. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3 og 5.

Du skal udnytte muligheden for at klage til Rigsadvokaten, inden du eventuelt begærer kravet indbragt for retten efter retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Har du eventuelle spørgsmål

Hvis du har spørgsmål til min afgørelse, er du velkommen til at kontakte

.....

Rigsadvokatens AFGØRELSE - 2. juli 2020 - RA-2020-3100206-224

Advokat Søren Beckermann, Vesterballevej 25, 2, 7000 Fredericia

Ikke erstatning for frihedsberøvelse og øvrige straffeprocessuelle indgreb – vedr. j.nr. ...

Du har klaget over en afgørelse, der er truffet af Statsadvokaten i Viborg den 28. maj 2020 om at nægte erstatning til din klient E .

Jeg har besluttet ikke at ændre statsadvokatens afgørelse. Det betyder, at din klient ikke kan få erstatning for frihedsberøvelse og øvrige straffeprocessuelle indgreb. Jeg har samtidig besluttet ikke at imødekomme dit krav om salær.

Begrundelse

Jeg er enig i statsadvokatens begrundelse for at nægte erstatning og salær. Jeg kan derfor henvise til begrundelsen i statsadvokatens afgørelse.

Det i påklagen anførte kan ikke føre til andet resultat.

Sagens forløb

- I afgørelse af 28. maj 2020 nægtede statsadvokaten at yde erstatning.
- I brev af 23. juni 2020 har du klaget over afgørelsen.
- Den 24. juni 2020 har statsadvokaten sendt sagen til mig sammen med en udtalelse. Statsadvokaten har henholdt sig til sin afgørelse. Der er ikke kommet nye væsentlige oplysninger frem af betydning for sagen.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 2 (misforhold), § 1018 a, stk. 3 (erstatning kan nedsættes eller nægtes pga. egen skyld) samt § 1007, jf. § 1018 f (salær).

Mulighed for at klage mv.

Min afgørelse er endelig. Din klient kan derfor ikke klage over den. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

Din klient kan anmode om, at retten tager stilling til erstatningskravet. Hvis din klient ønsker, at retten tager stilling til kravet, skal du oplyse dette til Statsadvokaten i Viborg senest to måneder efter, at du har modtaget denne afgørelse. Det står i retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Hvis du har spørgsmål til min afgørelse, er du velkommen til at kontakte

.....

Retten i Aalborgs DOM - 25. februar 2021 - 11-6968/2020 - SAV-2020-3100101-485

Erstatningssøgende E mod Anklagemyndigheden.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Tilkendegivelse er modtaget fra Statsadvokaten den 24. august 2020.

E var i tiden fra den 24. december 2019 til den 13. marts 2020 anholdt og varetægtsfængslet for forsøg på voldtægt, jf. straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21.

Han blev ved dom af 13. marts 2020 afsagt af Retten i Aalborg frifundet for den rejste tiltale, men dømt for blufærdighedskrænkelse, jf. straffelovens § 232. Straffen herfor blev fastsat til fængsel i 30 dage.

E fremsatte ved mail af 20. april 2020 til Statsadvokaten krav om erstatning, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1.

Statsadvokaten traf den 28. maj 2020 bestemmelse om ikke at imødekomme erstatningskravet. Statsadvokaten har i begrundelsen herfor blandt andet anført, at E har udvist egen skyld og selv har givet anledning til de straffeprocessuelle indgreb i en sådan grad, at erstatning i det hele må nægtes.

Den afgørelse har E ved skrivelse af 23. juni 2020 påklaget. Rigsadvokaten har den 2. juli 2020 truffet samme bestemmelse som Statsadvokaten. Rigsadvokaten har tillige erklæret sig enig i Statsadvokatens begrundelse.

Rigsadvokatens afgørelse er den 19. august 2020 begæret indbragt for retten.

Påstande

E har påstået sig tilkendt erstatning på 65.025 kr. med tillæg af procesrente fra kravets fremsættelse.

E har været frihedsberøvet i 81 døgn. Trækkes den idømte straf fra fremkommer herefter 51 døgn. Der er under sagen enighed om, at takstmæssig erstatning herfor, med forhøjelse på 50 % på grund af sagens karakter, udgør 65.025 kr.

Anklagemyndigheden har påstået frifindelse, subsidiært at erstatningen nedsættes til 1/3. Anklagemyndigheden har ikke bestridt selve opgørelsen af kravet.

Sagens oplysninger

E har forklaret, at det har påvirket ham meget at have været varetægtsfængslet, både personligt og i forhold til hans arbejde. Han havde kort tid forud for hændelsen den 24. december 2019 mistet sin far. Han er i arbejde nu og det går egentlig godt for ham. Han arbejder indenfor ... og har haft jobbet i en måneds tid. Han bor stadig ved sin mor, ved siden af sin bedstefar. Han mistede sit jagttegn i forbindelse med hændelsen. Han er ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse.

E blev ved rettens dom af 13. marts 2020 frifundet for forsøg på voldtægt og dømt for blufærdighedskrænkelse. Straffen herfor blev fastsat til 30 dages fængsel.

Der er under sagen enighed om, at varetægtsfængslingsperioden (81 dage) ikke står i rimeligt forhold til strafforfølgningens udfald (30 dages fængsel), jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2.

Herefter er udgangspunktet efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, at Statskassen skal betale erstatning.

Retten finder ikke, at det er godtgjort, at E *under strafforfølgningen* har udvist noget forhold, som indebærer, at udgangspunktet skal fraviges, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Spørgsmålet er herefter, om han *forud for strafforfølgningen* har udvist et sådant forhold, nærmere bestemt om han har udvist en sådan uforsigtighed eller anden mistankepådragende adfærd, at der er grundlag for at nedsætte eller nægte erstatning efter den nævnte bestemmelse.

Det fremgår af flertallets begrundelse i den afsagte dom, at det ved afgørelsen blandt andet blev lagt til grund, at tiltalte spurgte om forurettede ville hjælpe ham med at aflæse fyret, da han havde glemt sine briller, at der opstod en samtale mellem dem, efter at de havde set på fyret, hvorunder tiltalte sagde til hende, at hun var en "pæn" pige, og om de ikke "lige skulle", hvorved han blandt andet havde noget "seksuelt" i tankerne, at forurettede sagde "nej" til tiltaltes bemærkninger, at hun fortalte, at hun havde mand, og at hun desuden var gravid. Det er dernæst i dommen lagt til grund, at tiltalte tog fat i forurettedes ene arm, at han fremtog en dolk, som han havde haft i lommen, at tiltalte spærrede vejen for hende, og at de til slut var kommet til at stå ved døråbningen ud til gårdspladsen. Det er videre lagt til grund, at tiltalte løsnede taget i hendes arm, ligesom han sænkede kniven, som havde været tæt på hendes mave. Det lykkedes herefter

forurettede at komme forbi tiltalte, idet hun bøjede sig ned under hans arm og løb hen til sin bil, hvorefter hun kørte fra stedet. På den anførte baggrund fandtes det bevist, at tiltalte havde forsæt til voldtægt, men at der forelå frivillig tilbagetræden fra forsøg, jf. straffelovens § 22. Flertallet har herved lagt vægt på, at tiltalte opgav sit forehavende, efter at forurettede havde fortalt om sin familie, og tiltalte havde løsnet sit tag i forurettedes overarm, ligesom han sænkede kniven samt på, at tiltalte var betydelig højere og tungere end forurettede, således at han fysisk kunne holde hende tilbage, men undlod dette, hvortil kommer, at der efter de afgivne forklaringer var tale om en smal dør, som hun skulle passere. Herved blev tiltalte ikke straffet for forsøg på voldtægt, men forholdet blev henført under straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser.

Retten finder, at E ved at have gjort og sagt som beskrevet samtidig med at han indledningsvis havde forsæt til voldtægt har udvist en betydelig grad af egen skyld. På den baggrund nedsættes erstatningen, som der ikke er fremsat størrelsesmæssige indvendinger imod, i medfør af retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, til 1/3, svarende til 21.675 kr. med tillæg af procesrente som anført nedenfor.

Thi kendes for ret:

Statskassen skal inden 14 dage betale 21.675 kr. med tillæg af procesrente fra den 20. april 2020 til E

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

.....

Vestre Landsrets 8. afdelings DOM - 7. juli 2022 - S-0630-21

(dommerne Thomas RaabergMøller, Henrik Twilhøj og Anne Lægaard Bindslev (kst.) med domsmænd)

Anklagemyndigheden mod E , født februar 1996, (advokat Søren Beckermann, Aalborg)

Retten i Aalborg har den 25. februar 2021 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 116968/2020).

Påstande

E har nedlagt påstand om, at erstatningen forhøjes til 65.025 kr.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse for erstatningskravet.

Ankesagen har været behandlet i E's fravær.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at E har udvist egen skyld i betydelig grad.

Landsretten finder herefter og efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at E ved sin adfærd selv har givet anledning til den samlede varetægtsfængsling på en sådan måde, at erstatning skal nægtes, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3. Den omstændighed, at E frivilligt er trådt tilbage fra voldtægtsforsøget, kan under de anførte omstændigheder ikke føre til en anden vurdering.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstand om frifindelse for erstatningskravet til følge.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes for E's erstatningskrav.

E skal betale sagens omkostninger for begge retter.